

- Lesz finom meleg ebéd a Szentmise után.
- Zsófia nővér április 23-án tart ebéd után katekézist a családoknak, szülőknek és gyerekeknek. A családi katekézis alatt a csoport a templomban tesz „körutat”, hogy együtt fedezzék fel, mit és miért használunk a templomban és a szentmisén, és azok milyen üzenetet tartalmaznak számunkra.

Délután 2 órai kezdettel Zsófia nővér a felnőtt csoportnak tartja a szentségekről szóló lelkigyakorlatos előadását, ezúttal a házasság szentségéről.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk mindkét alkalomra!

Betegeink;

- | | |
|----------------------|----------------------|
| • Rácz Károly | Szabó István |
| • Bános Magdi | Vodnákné Túri Ildikó |
| • Mohos Piroska | Iván Teri |
| • Kovács Ibolya | Szuromi Anzelm atya |
| • Dr. Aaron Kheriaty | Juhász Kató |
| • Szolga Bálint | Redler Mária |

Halottaink;

- | | |
|-------------------------|------------------|
| • Lantos Rezső | Szuromi Carin |
| • Samay Attila | Simko Terézia |
| • Nagy Lajosné Erzsébet | Jancsó Gyula |
| • Szopkó Elenóra | Tóth Csaba |
| • Sándor Valéria | Zima Floriánné |
| • Samay Ildikó | Shirley Snyder |
| • Dr. Sólyom Lajosné | Balogh Katharina |

(Jn9:1-41) Az agg Simeon így jövendölt Máriának: „Ez sokak romlására és sokak feltámadására lesz Izraelben; jel lesz, amelynek ellene mondanak.” (Lk2:34) Ez beteljesül a mai evangéliumban. Az Ószövetség idején az emberek a gazdagságot Isten ajándékának tartották. Igazuk volt! A legtöbben nem sejtették azonban, hogy Isten idelent az áldásait kiterjeszti a jókra és rosszakra egyaránt. Ugyanez igaz a csapásokra. A büntetések elérik a jókat és a bűnösöket is. A kiérdemelt igazság csak az örökéletben érvényesül! Ez új volt az apostoloknak. Kortársaikkal együtt azt tartották, hogy a vakon született férfi a saját vagy a szülei bűneiért bűnhődik. Tévesen vélekedtek, mint ahogyan annyiszor mi is, akár a mexikói, muzulmán vagy éppen zsidó felebrátainkkal szemben. Jézus a lelkiismeretükbe világít, és így bizonyítja, hogy Ő a világ világossága. A vakon született férfi egész életében sötétségben élt, várva a Jézussal való találkozásra. Szegénységünk és nyomorúságunk eloszlik, valahányszor Urunkkal találkozunk a szentáldozásban! Biztosra pedig – ezért könyörgünk – eloszlik Atyja mennyországában.

A farizeusok megvádolták Urunkat, hogy megszegi Mózes szombatáról szóló törvényét. Úgy döntöttek, hogy egy csodatétel is megszenteltelenti a szombatot. A vakon született ember hangot ad a mi ellenvetésünknek is: „Hogyan tehet bűnös ember ilyen csodát?” A farizeusok általi kifaggatás – mint azóta is oly sok más „nyomozás” – nem az igazságért folyt, hanem annak előre kigondolt meghamisításáért. A farizeusok jelszava, „dicsőítsd Istent!” azt jelentette, „ne hazudjál!”. A Jézus által meggyógyított vak hamar felismerte, hogy a farizeusok a kérdéseikre csak „helyes” válaszokat fogadnak el. Különben addig ismételték vele a történetet, amíg ő rá nem botlik a kívánt válaszra. Mindebbe belefáradva végül így válaszolt: „Miért akarjátok előlről hallani a történetet? Csak nem akartok ti is a tanítványai lenni?” Erre a farizeusok elfogadták az állítását, vagyis hogy

vakon született. Ám számukra ez csak egyet jelentett: „bűnösnek születél!”

A mai evangéliumban meggyógyított vak embert a farizeusok egyszerűen eltávolították a körükből. Hányszor tettünk mi is így a lelkiismeretünk szavával? Előbb azonban titokban megkíséreltünk jogalapot találni a bűnös szándékunkra. Azokban a pillanatokban mi is elvakultak voltunk! A böjt az ideje annak, hogy kiegyezzünk a súlyosan megtépzott lelkiismeretünkkel, mielőtt végleg elpusztítanánk. Tegyük rendbe a lelkünket egy őszinte, alázatos gyónással, hogy Jézus örökre az életünk világossága maradhasson! Ámen.

English / 2017 Lent 04A

(Jn9:1-41) Old Simeon prophesied to Mary saying "Behold, this child is set for the fall, and for the resurrection of many in Israel, and for a sign which shall be contradicted." (Lk2:34) We see this prophecy being fulfilled in today's gospel. During Old Testament times, people assumed that riches were a blessing from God. They were right. What most didn't suspect, however, is that here below God gives his blessings to the just and unjust alike. The same can be said about misfortune. It amounts to a punishment for sin – but one that befalls the just & unjust alike. The scales of justice are only definitively set right in eternity! This was news to the Apostles. Like their contemporaries, they supposed that the man born blind in today's gospel was a sinner, that his misfortune was a punishment for sins committed by himself or his parents. They were mistaken, as we have often been about our fellow man – be he Mexican, Muslim, or Jew. Jesus illuminates their consciences, and thus proves that He truly is the light of the world. The man born blind had lived in darkness his entire life in anticipation of this encounter with Jesus. Our poverty & misery will also be dispelled as often as we encounter our Lord in Holy Communion – and definitively when we meet in His Father's mansion, please Lord!

The Pharisees charged our Lord with breaking Moses' law regarding the Sabbath rest. They had decided that working a miracle on the Sabbath was just such a violation. The man born blind gives voice to our objection: "If this man were not from God, He could do nothing." The Pharisees' inquiry, like so many "investigations" since then, pretended to uncover the truth when its real goal was to publicize a "sanitized" version of it. "Give glory to God!" was the Pharisees' way of saying "Don't lie!" The man whose sight was restored by Jesus soon realized that each question posed by the Pharisees had a "correct" answer. When he gave the "incorrect" one, he was made to repeat his story until he got it right. Wearied by all this, he finally retorted, "Why do you want to hear the whole story again? Do you too want to become His disciple?" At that, the Pharisees conceded the point they had contended: whether the interrogee was born blind or not. "You are a sinner from birth," they objected. In other words, "You were born blind!"

The Pharisees bodily expelled the man Jesus had restored. All of us have treated our consciences in like manner at one time or another. But first we stifled its voice, conducting a deliberation which was really a veiled attempt to justify our own ill intent! In those moments, we too were fanatical! Lent is a time to reconcile with our severely mistreated conscience lest we end up killing it in the end. Let's set things right with a humble and sincere confession so that Jesus may forever be the light of our life! Amen!